
Nové vysokoškolské zákony

Nové vysokoškolské zákony

20.1.2012 17:06 ČRo 1 - Radiožurnál Zpráva
Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Na stole leží věcné záměry dvou nových vysokoškolských zákonů - zákona o školném a zákona o finanční pomoci z dílny ministerstva školství. Asi jen málokdo čekal, že právě tyto dokumenty způsobí tak velkou vlnu nevole, že se před úřadem vlády budou shromažďovat stovky studentů a pedagogů a že akademici drtivě většiny českých veřejných vysokých škol budou vyzývat a plánovat další protestní akce, pokud vláda od svých návrhů necouvne, a ta se k tomu zatím zjevně nechystá. Vítejte u Dvaceti minut Radiožurnálu. Dobré odpoledne. Ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády a také spoluautor bílé knihy terciárního vzdělávání Daniel MÜNICH. Dobré odpoledne.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Dobré odpoledne.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Já vám odcituji z dokumentu, který jste možná četl, je to rezoluce akademické obce Univerzity Karlovy, a tam se píše: "My, členové Akademické obce Univerzity Karlovy, konstatujeme, že návrhy věcných záměrů zákona o vysokých školách a zákona o finanční pomoci studentům byly připravovány v neadekvátním spěchu a nesplňují ani základní požadavky kladené na dokumenty tohoto druhu." Oni mluví de facto, pane Münichu i o vaší práci, mají pravdu?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Oni hovoří o práci, která trvala 5 let, to znamená, o nějakém krátkém období není možno mluvit. Diskuse s akademickou obcí probíhala 4 roky od bílé knihy a musím říct, že ty diskuse zpravidla, když se chýlily ke konci, tak došlo k tomu, že akademičtí zástupci řekli, že takto ne, že takto si to nepředstavují a v podstatě se dnes opakuje historie, která už tady byla několikrát, já jsem se podílel na bílé knize terciárního vzdělávání, to byla taková, takový ideový text o tom, kde jsme a kam bychom měli směřovat. Následovala moje expertní práce pro ministerstvo především v oblasti financování, půjček studentských. Ta moje práce skončila loni v létě. Já jsem pracoval na záměru, který vypadal v řadě věcí výrazně jinak, a to, co je dneska předloženo, je prostě výsledek nějaký už řady kompromisů, které byly uzavřeny mezi ministerstvem a politickou reprezentací ministerstva a akademickou reprezentací.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Vypadá to, že akademická reprezentace si to tak úplně nemyslí. Jak vy vlastně vnímáte nebo co si myslíte o těch protestech, které teď jednak proběhly včera a také jsou minimálně plánovány někdy na přelom února a března?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Já myslím, že ty protesty jsou docela mistryně organizovány, ale ve skutečnosti naprostá většina studentů neví, jak se říká která bije, neví, o co jde. Je tam v těch návrzích řada dobrých věcí. To, že už jsou špatně vysvětleny nebo nejsou vysvětleny vůbec, odůvodněny, to je samozřejmě problém a ve věci finanční pomoci studentům opět já bych si finanční pomoc představoval jinak, než byla předložena, ale asi bych ji intenzivně komunikoval s reprezentací. Na druhé straně po zkušenosti vím, že reprezentace v podstatě nikdy není spokojená a ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Myslíte akademiky?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Akademiky. A má vždycky představu, že by bylo nejlepší, kdyby si udělali zákon podle sebe. Mám pocit, že by ovšem nikdy si takový zákon neudělali, protože by nakonec zjistili, že, nebo došli k závěru, že nejlepší zákon je ten, který máme dneska, případně drobně upravený.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Považujete ty protesty vůbec za legitimní?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Tak já myslím, že jsme svobodná země a každý může protestovat, pokud tím jaksí neohrožuje nikoho jiného, předpokládám, že bezpečnost při házení melounů včera byla zajištěná, takže v tomto ohledu myslím, že je to naprosto v pořádku.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Ten první zákon se, pane Münichu, týká zavedení školného na veřejných vysokých školách, ten druhý pak je o finanční pomoci studentům. Jak jsou tyto dva zákony na sebe navázány. Ptám se na to, jestli je zákon o finanční pomoci podmínkou toho prvního, tedy zákona, ve kterém je ten institut školného?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Určitě ne. Ten první zákon, jste říkal zákon o školném, je minoritně o školném. Tam dominantně je úplně něco jiného, to je o řízení vysokých škol, jak uvnitř vysokých škol všech forem, tak o řízení ve vztahu stát versus vysoké školy.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Moc se omlouvám. Jenom podotýkám, že právě akademická obec jaksí vytrhuje z tohoto zákona právě školné jako věc, která jim nejvíc vadí.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Já jsem zmínil 5 let od bílé knihy to odhaduji a za tu dobu se několikrát školné do toho, do těch průběžných návrhů dostalo a opět z nich vypadlo, ale to školné tam je obsluženo několika paragrafy a poznámkami pod čarou. Ono skutečně zákonem není potřeba dávat mnoho paragrafů, aby se zavedlo školné. Jeho výše stejně bude určovat vláda nějakým nařízením. V čem máte naprostou pravdu, že zavedení školného je podmíněno existencí funkčního systému studentských půjček, který má zavést ten druhý zákon o finanční pomoci. V tomto smyslu ty dva zákony spolu úzce souvisí.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

A ještě jinak, podle vašich informací uvažuje ministerstvo školství o tom, že by byl spuštěn zákon o finanční pomoci bez toho předchozího vysokoškolského zákona?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Já nemůžu mluvit za ministerstvo, protože už dlouho ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Jak říkám, podle vašich informací.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

V podstatě zákon o finanční pomoci studentům vyžaduje řadu změn, například novou definici studenta. Abych to přiblížil, my máme definici studenta jako závislého dítěte na svých rodičích do 26 let, za těch 20 let se výrazným způsobem změnila situace společenská, lidé chodí na vysokou školu později a mnohem později taky se vracejí na vysokou školu nebo tam jdou poprvé. Ta závislost, vazba na rodiče už je přežitá, ta hranice 24 let, takže studenta je potřeba definovat ze zákona nově, novým způsobem, a to má udělat ten první zákon o vysokých školách. Pokud se to nepodaří, pak je problematické navrhnout nový efektivní způsob finanční pomoci, protože ten student bude stále definován jako závislé dítě a ve všech zákonech o sociální pomoci ministerstva práce budou prostě paragrafy, které neumožní zavést ten nový, nové nástroje finanční pomoci, takže v tomto ta vazba je, skutečně bez toho prvního zákona, ten druhý je těžko možno implementovat.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Tak budeme teď čistě pracovně, pane Münichu, uvažovat v intencích toho, že se nakonec všechny akademici, vláda, odborníci na ministerstvu školství dohodnou a jakým způsobem ty zákony pošlou do legislativního procesu.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Oni se nedohodnou. Já jsem zmiňoval, akademická reprezentace bude vždy protestovat. Prostě tam ...
Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Ať ten zákon bude vypadat jakkoliv?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

No, budou protestovat víc nebo míň, ale nikdy nebude naprostý konsensus v tom, co by mělo být. To je zkušenost.
Martin VESELOVSKÝ, moderátor

A jakým způsobem tedy ta situace podle vaší zkušenosti skončí, skončí takovou nějakou plichtou a takže to zůstane jako dnes?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Bohužel ano a že to v podstatě se opět historie opakuje, těch pokusů už bylo několik a většinou to skončí tím, že tak nakonec nebudeme nic moc dělat, uděláme pár drobných úprav a zachováme status quo, kterým každý rozumí, sice to moc nefunguje, žádné zázraky ten systém negeneruje až na výjimky, ale dokážeme s tím všichni žít, protože je strach panický v České republice, že cokoliv se udělá, dopadne ještě hůř, než je.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Není to oprávněný strach?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

No, v řadě ohledů je důvod k těmto obavám, na druhou stranu, kam bychom došli, kdybychom k věcem takto přistupovali.
Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Dobře, tak ještě zpátky k zákonu o finanční pomoci studentům. Jak by měl vypadat, a teď se neptám na celou jeho verzi, ptám se na to, jak by měla vypadat finanční pomoc studentům, jsou to jenom půjčky?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Určitě to nejsou pouze půjčky a určitě to nejsou půjčky pouze na školné. Velice důležitý je ta součást toho zákona, jsou půjčky na studentské živobytí. Když se podíváme na vyspělé země moderní, tak zjistíme, že v naprosté většině z nich si studenti mohou na živobytí půjčit peníze, ti, co prostě nejsou schopni poskládat peníze, dostatek peněz dohromady a půjčit si tak, aby to pro ně nebylo riskantní a aby to výrazným způsobem je nezatěžovalo v budoucnosti. My takový systém nemáme, patříme k těm postkomunistickým zemím, kde prostě se na to vůbec nemyslelo, až teprve teď nastává doba, kdy zjišťujeme, že jsme jaksi 100 let za opicema, a pak jsou tam další věci, které jsou důležité, jako je nevratná pomoc studentům. Já to přiblížím, dneska studenti dostávají většinu pomoci skrze své rodiče, kteří mají nějakou formu daňových úlev a pak závisí na těch rodičích, jakou formu a zda vůbec studentům, svým dětem pomohou. Toto je taky, se ukazuje jako velice nevhodný v současné době, kdy studenti už jsou dávno dospělí lidé a mnohem vhodnější se jeví takzvaná přímá pomoc, že místo, aby dostal rodič daňové úlevy na dítě závislé 25leté, tak ty peníze jako grand dostane přímo student a on si naloží podle svého uvážení, jak s těmi penězi naloží.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Posloucháte Dvacet minut Radiožurnálu, o situaci v Českém vysokém školství hovořím s ekonomem a členem NERVu Danielem Münichem. Kdo by podle vašeho názoru a teď znovu opakují, bavíme se o věcném záměru zákona o finanční pomoci studentům, který notabene minimálně podle názoru Daniela Münicha vůbec nemusí projít pro paragrafovaného znění a už vůbec ne jaksi do finální podoby zákona, ale kdo by mohl ze studentů dosáhnout na půjčky? Všichni, jen někdo?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

To závisí, jak budou nastaveny parametry.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

No, bezesporu, ale teď tady sedíte vy ...

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Spíše, jak by to mělo být z nějakého ekonomického pohledu, to znamená, z pohledu efektivitu a spravedlnosti zároveň. Půjčky na živobytí by měly být dostupné pro všechny studenti, kteří si potřebují doplnit své příjmy, to jsou příjmy od rodičů, z brigád, úspory, ti, kteří prostě nemají ten zbylý balík peněz, aby si zajistili nějaký základní rozumný způsob života během studia.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

To znamená, kdokoliv ze studentů si řekne - potřeboval bych víc peněz, sáhnu si na tuto půjčku, která bude nějakým způsobem garantována i státem, předpokládám.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Přesně tak. Musím doplnit. Ten požadavek nebo ten nárok nesmí vyžadovat nějaké garance. Těžko by to vyřešilo problém s rodiči, kteří nechtějí studentovi pomoci, kdyby museli zároveň rodiče dávat garance za půjčku, nebo kdybych si musel shánět nějaké známé, aby mi garantovali půjčku. Takže to je bez nějakých podmínek. Zároveň ta půjčka musí být nějakým způsobem omezená, protože ne každý student, mladý člověk je racionální a byli by lidé, našli by se lidé, kteří by si napůjčovali tolik peněz, že by nikdy nebyli schopni to splatit.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

A řekněte mi jenom, pane Münichu, když budeme uvažovat nějakou standardní délku vysokoškolského studia třeba v řádu 5 let, tak jak vysoká ta půjčka na živobytí by asi mohla být?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Vy jste zvolil vlastně tu nejdelší, to znamená tříleté bakalářské plus 2 roky magisterského studia.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

No, jasně, ale máme potom ale také studium medicíny například, které je ještě delší.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Takže jste volil tu maximální variantu.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Dobře.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Člověk, který po celých 5 let nebude schopen si během prázdnin vydělat a bude nucen si prostě půjčovat, těch lidí by skutečně mohlo být minimum a většina z nich už budou nějakým způsobem postižení lidé, pro které budou sociální stipendia, takže vybral jste prostě extrémní případ, já na něj odpovím. Ta půjčka na živobytí se může pohybovat v řádu 1, 2 tisíc dodatečných peněz měsíčně, abychom měli představu a můžete si to napočítat až do konce, ale my jsme opustili ty půjčky ještě dříve, než jsem dořekl všechny podmínky nárokovosti.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Pardon.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Ta půjčka by měla být z pohledu toho, kdo o ni žádá bezriziková v tom smyslu, že studenti nesmí vidět na konci riziko, že nebudou schopni splácet.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Jak to chcete zařídit?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

To se řeší jako ve Velké Británii tou podmíněností příjmu. Lidé, kteří platí, pouze lidé, kteří mají dostatečné příjmy a byli schopni splácet, stejně jako daně z příjmů. Daně z příjmů neplatí chudí lidé u nás, stejně tak by nespĺaceli lidé v době, kdy mají nízké příjmy, to znamená, splátky nejsou ty, které lidé znají, například, když si koupí lednici nebo auto na leasing, že platí fixní dobu, fixní splátku, to v oblasti lidského kapitálu prostě je neefektivní, odradilo by to spoustu lidí, nadaných lidí, takže ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Mimochodem, když se podíváte na statistiky, které vedou úřady práce a v nich významné procento tvoří vysokoškoláci, kteří absolvovali vysokou školu a nenašli práci, to procento je relativně vysoké, tak nebude ve výsledku, pokud by takový institut byl zaveden, jaksi půjček na živobytí, tak nepřišel by trošku stát na buben ve chvíli, kdyby musel tyto půjčky ve finále splatit právě stát?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Já vás opravím, míra nezaměstnanosti lidí s vysokoškolským vzděláním je velice nízká v České republice. Je zvýšená samozřejmě u absolventů, ale to je fakt, který je běžný všude, čerstvých absolventů prostě proto, že oni zažívají období hledání práce a většina z nich je nezaměstnaná krátkou dobu, protože hledá nové zaměstnání a oťukává si trh. Situace dneska, kdy vlastně přichází druhá vlna recese, je samozřejmě ještě specifitější, protože v době recese firmy přestávají najímat, samozřejmě na to nejvíc doplácují čerství absolventi a zároveň první propouštějí ty, kteří mají nejmenší praxi. Ale my mluvíme o splátkovém horizontu 25, 30 let po absolvování školy a tam samozřejmě jedna taková recesní vlna nehraje velkou významnou roli.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

A nehraje náhodou roli, a teď můžeme vzít třeba z vašeho pohledu další extrémní příklad, ale můžeme vzít pedagogickou fakultu, absolvent této školy vyjde, bude zatížen, řekněme, půjčkou nějakou na živobytí, bude možná zatížen, k tomu se dostaneme, půjčkou na školné a do toho bude chtít založit rodinu, pravděpodobně si zařídí bydlení, to znamená, vezme si hypotéku a do toho bude mít nástupní plat učitele.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Takže první odbudeme velice rychle, platy učitelů jsou u nás v České republice nízké. Je to nějaké politické rozhodnutí, výsledek politické volby, já to nebudu dál komentovat, ale je to fakt, máte naprostou pravdu. Zároveň učitelé mají mzdy které jsou někde v oblasti průměrné nebo lehce nadprůměrné mzdy, to znamená berou učitelé při těch nízkých mzdách více, než ta polovina lidí, kteří nemají například vysokou školu.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Pane Münichu, ...

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Já jenom chci říct, že i když ti lidé zaplatí nějakou splátku a oni budou splácet jenom nějakým procentem z něčeho, nějakou hranici, oni nebudou platit z celé své mzdy, tak jim stále zbyde v kapse výrazně více peněz než zbývá polovině jejich kolegů nebo jejich kamarádů s nižším vzděláním, kteří si musí v životě taky nějak rodinu, který si taky musí zajistit bydlení. A znovu připomínám, dlužník je pouze ten, kdo si dostatečně vydělává. V okamžiku, kdy nevydělává dostatečné peníze, nikdo od něj žádnou splátku nárokovat nebude, ale to je systém, který funguje ve Velké Británii, který já si představuju jako ideální a to není přesně systém, který je dneska navrhován, to je potřeba říci.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Tak a když se člověk pozorně díval na včerejší demonstraci, která šla Prahou, ve které byli studenti a další akademičtí pracovníci, tak tam kromě jiného viděl transparenty s nápisy "vzdělání není byznys" nebo "neprodávejte nás bankám". Ptám se, jestli náhodou ta obava, která teda byla vyjádřena takto expresivně není prostě na místě?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Já myslím, že obavy jsou na místě vždy a vždy je potřeba racionálně přemýšlet o tom, jestli je skutečně nějaký důvod k těm obavám nebo ne. Já mám pocit, že tady jaksi zvedá heslo, které se vyťahuje úplně vždy a že se nikdo přesně nepodíval na ten návrh. Kdyby si totiž lidé přečetli ten návrh, tak by zjistili, že vůbec nejsou schopni říci, jestli to bude pro banky výhodné, nebo nebude prostě proto, že se z toho nedá vyčíst, já jsem z toho vyčíst nebyl schopen, takže já ty obavy sdílím, ale zároveň nejsem ochoten konstatovat, že ten návrh sám o sobě je prostě díra soukromých peněz, tedy těch studentů do bankovních /nesrozumitelné/ bank, to prostě se neodvážím říct, protože to tam nedokážu najít.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Ekonom a člen Národní ekonomické rady vlády Daniel Münich je dnes hostem Dvaceti minut Radiožurnálu. Stále zůstáváme u věcného návrhu zákona o finanční pomoci studentům. Jak by měla minimálně podle vašeho názoru být konstruována půjčka na školné, pokud by tedy školné bylo zavedeno?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Tak já vlastně zopakuju většinu věcí, které zde byly řečeny. Nárok by měl mít každý student řádný, samozřejmě jenom jednou během toho svého studia, ne, že bude žádat opakovaně, měla by ta půjčka mít strop ve výši toho školného samozřejmě.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Pardon, teď jsem tomu úplně nerozuměl, jednou během svého studia, to znamená, že by mohl žádat o půjčku na jednorozhodní školné?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Ne, myslím, když studujete bakalářské studium tříleté, kde vám účtují tři roky školné, tak byste měl nárok si tři roky si vybírat a ne, že si za dva roky vzpomenete, že si to vystudujete ještě na jiné škole a znovu na to školné dostanete to půjčku.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Už rozumím.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Jo, rozumíme si. A dál by tam mělo být pravidlo, že ty peníze nedostává student vůbec do ruky, ale jdou přímo z té instituce a může to být veřejnoprávní nebo soukromá, která poskytuje tu půjčku přímo té škole, to znamená, škola dostává peníze okamžitě, student nedostává ani na chvíli ty peníze, aby je mohl použít a zneužít na něco jiného a musí tam být podle mého soudu ta bezrizikovost, to znamená ta garance, že splátky budou stanoveny pouze, když dosáhnou určitých příjmů a zároveň musí být garance, že vysoká škola, která mě přijme, si během svého studia si nezvýší dvojnásobně svoje školné, to znamená, tam bude nějaká vstupní smlouva na začátku, která řekne - přijímáme vás za těchto podmínek, za tohoto školného, které budeme držet po celou dobu, maximálně tam může být nějaký inflační přizpůsobení během těch 3 let.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Pokud by bylo školné zavedeno, pokud by takto zhruba fungovaly a nějak byly nastaveny půjčky na školné, tak, co by to znamenalo pro české veřejné vysoké školy? Že by zcela skončil jakýkoliv finanční příspěvek od státu směrem k nim a ony by žily už jenom ze školného?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Tak to určitě není myšleno. Tento krok byl učiněn ve Velké Británii, kde výrazným způsobem navyšují školné, výrazným způsobem ovšem navyšují i půjčky a zároveň výrazným způsobem snižují veřejnou, přímou veřejnou podporu vysokým školám. Já nevím, co bych k tomu řekl. Je těžko předvídat, co udělá vláda, která tady bude za 5 let, jestli se k podobnému kroku odhodlá nebo udělá přesný opak, že školné úplně zruší, ale my jsme se opět, jak to tak bývá, soustředili hlavně na půjčky na školné a já bych chtěl říci, že je mnohem ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Pardon, pane Münichu, o nich mluvíme teď asi 2 minuty, předtím jsme mluvili o půjčkách na živobytí.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Dobře. Nebo bych chtěl říct, že čím je potřeba začít, jsou půjčky na živobytí. Až se vyzkouší a všichni budou vědět, jak fungují, že jsou to bezrizikové funkční půjčky, že ten systém je financovatelný, že tam nevznikají špatné motivace, například, že to neláká spekulanty, že ty banky skutečně na tom nevydělávají extrémně, pak bude čas zavést školný a půjčky na školné a zároveň je spousta prostoru proto zefektivnit financování škol jako takových a teď se vraťme klidně školnému, to znamená, školné ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

To jsem, neměl jsem to v úmyslu, ale mimochodem čistě principiálně banky v celém tom principu půjček ať už na živobytí nebo na školné musí být zainteresovány a asi je mylné si představovat, že by na tom nevydělávaly.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Ony tam nemusí mít žádnou roli, ale musíme si uvědomit, že řadu činností by místo bank musel zajišťovat stát, například by musel vést účty, musel by zřídit nějaké přepážky, kde by se věci řešily, registrace a tak dále a v těchto oblastech jsou banky mnohem lepší, tu infrastrukturu v podstatě mají zajištěnu, mají onlinové přístupy, výpisy, je ..., v podstatě ty dodatečné náklady pro ně jsou mizivé, takže je výhodné, aby ten stát nemusel toto dělat a platit to z něčích peněz, tak, aby to udělaly banky za nějaký poplatek, který bude jasně specifikován s nějakou marží jasně viditelnou rozumnou, která ta banka požaduje u všech svých činností a ostatní činnosti jako například vymáhání od lidí, kteří nechťejí platit, ne, ti, kteří neplatí ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Rozumím.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Jo, tak tam do jisté míry jsou schopné něco udělat banky, ale od jisté fáze už je potřeba, aby nastoupil stát se svým systémem, který je zavedený funkční, systém finančních úřadů ...

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

A ty peníze vymohl?

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

A vymohl od těch, kteří odmítají splácet přesto, že mají prostředky na placení.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Dvacet minut je pryč, pane Münichu. To byla debata s ekonomem a členem Národní ekonomické rady vlády Danielem Münichem zejména o současné situaci ve vysokém školství a ohledně věcných záměrů dvou nových vysokoškolských zákonů. Pane Münichu, díky za váš čas i za komentář. Hezký podvečer.

Daniel MÜNICH, ekonom, člen Národní ekonomické rady vlády

Také děkuji. Na shledanou.

Martin VESELOVSKÝ, moderátor

Martin Veselovský byl u mikrofonu Českého rozhlasu 1 Radiožurnálu. Příjemný večer.